

— Кой е ? извикахъ имъ пушкараритѣ готовы да изгърмятъ.

— Пригледници подкралеви, отговори смѣло дукътъ Гюизскій, и за довършеніе на измамкѣ, Шатильонъ испраща писаря му та имъ казува че были исполнители на една мечтателна заповѣдь отъ подкралѣ..... Между това Донъ Жуанъ ся остана за измамкѣ, и прати ладіи да ги гонятъ, но то бѣше вече късно. Силна буря избухна, пушкарните ладіи Гюизовы ся распрѣснѣхъ и той самъ едва ся избави отъ потопяваніе.... и едва слѣдъ два часа губеніе намѣри пакъ братовчеда си и ся насматъ да минѣтъ прѣзъ Испанскитѣ ладіи, които гърмѣхъ непрѣстанно. Най послѣ, побѣдивши непріятелитѣ си въ бързотѣ, и смѣящецъ ся за надиваніето на толкози смърти, извезахъ ся при изгръваніе на слънцето край Неаполь на брѣгѣтъ, покрытъ отъ пріятелитѣ имъ, които въхвалявахъ това чудо, и отъ десетина хиляды други чловѣци привлечены отъ тѣхъ.

Отсѣктвiето Мазаниелово прѣдаде Неаполь на новийтъ освободитель. Отъ всякъдѣ го посрѣщахъ и сматрахъ го като ангела Божіа. И наистинѣ чловѣкъ така пристигналъ не е ли избранный Божій ?

И на кжсо да кажемъ, както Аннезо го прѣдсказа, за малко врѣме Гюизи станѣ господарь на двѣтъ третины отъ градѣтъ. А Шатильонъ безъ да забрави частното си намѣреніе съ малцина нѣкои отъ юнацитѣ си прѣвзема по-главнийтъ твърделъ на Новѣтъ-твърдынь, грабнува Маріѣ Аркска и ѣхъ довода на св. Лаврентіѣ, и тѣй тя познава най послѣ бащинѣтъ си непріятель и като кълнеше вчера благославяяныйтъ си годеникъ, призовава както видѣхмы Мазаниела на помощъ.

Таквази беше баснята осществена отъ Хенриха Гюизи..... И нѣмаше ли право исторіята дѣто го нарече юнакъ на баснѣтъ ?

А скоро ный ще видимъ и побасынствіето.